

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 3111/05
08.03.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Zvezdane Lutovac, Predraga Trifunovića, Nikole Stanojevića i Mihaila Rulića, članova veća, u parnici tužioca Republike Srbije - Ministarstvo finansija i ekonomije - Poreska uprava - Regionalni centar Kragujevac, koju zastupa Republičko javno pravobranilaštvo - Odeljenje u Kragujevcu, protiv prvotuženog Socijalističke partije Srbije iz Beograda i drugotuženog Gradskog odbora SPS Kragujevac, čiji je zajednički punomoćnik advokat AB, radi duga i iseljenja, odlučujući o reviziji tuženih izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Kragujevcu Gž.br. 981/05 od 6.09 2005. godine, u sednici veća održanoj dana 8.03.2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

I ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija prvotuženog.

II USVAJA SE u celosti revizija drugotuženog i UKIDAJU presuda Okružnog suda u Kragujevcu Gž.br. 981/05 od 6.09 2005. godine i delimična presuda Opštinskog suda u Kragujevcu P. broj 1309/02 od 26.01.2005. godine u stavovima I i II izreke i predmet u tom delu VRAĆA prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

O b r a z l o ž e n j e

Delimičnom presudom Opštinskog suda u Kragujevcu P. broj 1309/02 od 26.01.2005. godine, stavom prvim izreke, delimično je usvojen tužbeni zahtev tužilje pa je drugotuženi obavezan da joj na ime zakupnine za period od 1.03.1999. do 31.12.2002. godine, isplati iznos od 6.283.009,41 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom od 24.07.2004. godine kao dana veštačenja pa do isplate, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude. Stavom drugim izreke drugotuženi je obavezan da tužilji po osnovu zarade isplaćene BB za period od 1.01.1998. do 30.09.1999. godine, isplati iznos od 78.967,11 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 24.07.2004. godine kao dana veštačenja pa do isplate, u istom paricionom roku. Stavom trećim izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje prema prvotuženom, za isplatom istih novčanih iznosa kao u stavovima prvom i drugom izreke.

Presudom Okružnog suda u Kragujevcu Gž.br. 981/05 od 6.09 2005. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tuženih i potvrđena delimična presuda Opštinskog suda u Kragujevcu P. broj 1309/02 od 26.01.2005. godine.

Protiv ove pravosnažne drugostepene presude, tuženi su izjavili blagovremenu reviziju zbog: bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Baveći se pre svega njenom dozvoljenošću shodno članu 389. stav 2. ZPP, Vrhovni sud je našao da je revizija drugotuženog dozvoljena, ali da je revizija prvotuženog nedozvoljena jer prvotuženi nema pravni interes za podnošenje revizije, obzirom da je u odnosu na njega pravosnažno odbijen tužbeni zahtev tužilje.

Stoga je Vrhovni sud odbacio reviziju prvotuženog kao nedozvoljenu shodno članu 392. ZPP, odlučivši kao u stavu prvom izreke ovog rešenja.

Ispitujući pravilnost drugostepene presude u smislu člana 386. ZPP, Vrhovni sud je našao da je revizija drugotuženog dozvoljena i osnovana stoga što je pobijana presuda zasnovana na pogrešnoj primeni materijalnog prava. Sledom čega je relevantno činjenično stanje ostalo neutvrđeno.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilja kao zakupodavac i drugotuženi kao zakupac su dana 19.02.1999. godine zaključili ugovor o zakupu na određeno vreme za tri godine, počev od 1.03.1999. godine, poslovnih prostorija površine od 338,64 m2 koje se nalaze na II spratu zgrade VV. Tim ugovorom se drugotuženi obavezao da će tužilji plaćati mesečnu zakupninu od po 5 DEM za 1m2 površine u dinarskoj protivvrednosti, do trećeg u mesecu za tekući mesec, unapred. Tužilja je drugotuženog uvela u posed predmetnih poslovnih prostorija koje on i dalje drži i koristi, a da ništa nije isplatio od ugovorene zakupnine. Sporazumom o regulisanju isplate zarade BB zaposlenom kod tužilje a izabranom za sekretara izvršnog odbora drugotuženog, zaključenim između istih ugovarača dana 16.05.1995. godine, regulisan je način isplate zarade tog fizičkog lica na taj način da isplatu njegove mesečne zarade vrši tužilja, s tim da joj mesečne iznose njegove bruto zarade refundira drugotuženi. Međutim, drugotuženi to nije učinio za vremenski interval od 1.01.1998. zaključno sa 30.09.1999. godine. Veštačenjem preko sudskog veštaka finansijske struke je utvrđena visina dugovanja na ime zakupnine za period od 1.03.1999. zaključno sa 31.12.2002. godine od ukupno 6.283.009,41 dinara, stim što taj iznos pored glavnog duga neisplaćene mesečne zakupnine, sadrži i kapitalizirani iznos obračunate zakonske zatezne kamate računate na svaki pojedinačni mesečni iznos od njegovog dospeća do dana veštačenja 24.07.2004. godine. Istim nalazom i mišljenjem sudskog veštaka utvrđena je i visina duga za isplaćenu zaradu navedenom fizičkom licu u navedenom utvrđenom vremenskom intervalu, u iznosu od ukupno 78.967,11 dinara kojim je sadržan kako iznos glavnog duga tako i iznos obračunate kapitalizirane zakonske zatezne kamate za svaki pojedinačni mesečni iznos od

tužbu, tako i iznos obračunate kapitalizirane zatezne kamate za svaki pojedinačni mesečni iznos sa dana njegovog dospeća pa do dana veštačenja 24.07.2004. godine.

Na bazi utvrđenog činjeničnog stanja, nižestepeni sudovi su zaključili da tužilja osnovano zahteva od drugotuženog ispunjenje njegove ugovorne obaveze isplate zakupnine i refundacije zarade navedenom fizičkom licu, na koje se obavezao navedenim ugovorom o zakupu i sporazumom o regulisanju isplate zarade. Kao i to da je zadocnjenjem u ispunjenju tih novčanih obaveza, drugotuženi kao dužnik shodno članu 277. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima, dužan da pored glavnice plati i zakonsku zateznu kamatu. Tretirajući kao dan padanja u docnju rok određen za ispunjenje pojedinačne mesečne obaveze, zapravo shodno članu 324. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima.

Međutim, osnovano drugotuženi u svojoj reviziji ukazuje da je dospevanjem novčanih iznosa koji u sebi uz glavni dug sadrže uglavničenu u kapitaliziranom iznosu obračunatu zateznu kamatu, pogrešno primenjeno materijalno pravo i to član 279. stav 3. Zakona o obligacionim odnosima. Kojim je propisano da na povremena dospela novčana davanja (u šta spadaju predmetne novčane obaveze) zatezna kamata teče od dana podnošenja tužbe, odnosno od dana kada je sudu podnesen zahtev za njihovu isplatu.

Stoga će prvostepeni sud u ponovnom postupku dopunskim angažovanjem istog sudskog veštaka pouzdano utvrditi visinu zatezne kamate na dospela novčana davanja počev od dana podnošenja tužbe u ovoj pravnoj stvari, da bi na taj način pouzdano utvrdio visinu dugovanih novčanih iznosa po oba pravna osnova: ugovora o zakupu i sporazuma o regulisanju isplate zarade. Sledom čega će odlučiti o osnovanosti postavljenog tužbenog zahteva tužilje.

Prilikom odlučivanja Vrhovni sud je imao u vidu revizijski navod drugotuženog o bitnoj povredi odredaba parničnog postupka iz noveliranog člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, donošenjem pobijane presude; ali je našao da je neosnovan. Obzirom da je i sa pravnog aspekta ovoga suda pravilno zauzeto pravno stanovište drugostepenog suda o u konkretnom slučaju, izuzetno priznatoj stranačkoj sposobnosti drugotuženom, u smislu člana 77. stav 3. ZPP. Zasnovano na bazi prethodnog relevantnog utvrđenja njegovog raspolaganja imovinom na koju se može sprovesti izvršenje.

Kako odluka o troškovima spora zavisi od ishoda odluke o glavnoj stvari, to je i ona ukinuta shodno članu 166. stav 3. ZPP.

Sa izloženog razloga Vrhovni sud je odlučio kao u stavu drugom izreke ovog rešenja primenom člana 395. stav 2. ranije važećeg ZPP, a u vezi člana 491. stav 1. važećeg ZPP ("Sl. glasnik RS" broj 125/2004 od 22.11.2004. godine, sa primenom od 23.02.2005. godine).

Predsednik veća-sudija

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc